

UNIVERSITATEA

SÂMBĂȚĂ, 23 IANUARIE 2021, ORA 21:00
LIGA I, ETAPA XVIII
STADIONUL „ION OBLEMENCO”, CRAIOVA

VIITORUL

PASIUNE, FOTBAL

ȘI SCÂNTEI

Universitatea – Viitorul s-a transformat, în decursul anilor, într-un derby al fotbalului adevărat, adică al fotbalului jucat cu pasiune, dedicație și spirit liber. În 8 din ultimele 9 meciuri între cele două formații s-a înscris de cel puțin 3 ori, așa că spectacolul pare asigurat doar din afiș. Au fost, ce e drept, și vremuri în care de pe urma duelurilor aprige între fotbaliștii celor două echipe a ieșit mult praf, după cum se vede. Dar de cele mai multe ori au ieșit scânteii de magie, de splendoare și de fotbal. Vă așteptăm, fie și virtual, la un meci mare.

pag. 7 » Mai multe despre cum formația lui Hagi și Universitatea sunt unite invizibil, dar strâns, de pasiunea pentru cel mai frumos sport dintre toate.

VLĂDOIU:

„Simțim cum toți oamenii din jurul nostru își doresc foarte tare un titlu de campioană, iar asta ne insuflă și nouă, jucătorilor, multă pasiune și entuziasm“

ȘTEFAN VLĂDOIU este un tip modest și cu picioarele pe pământ, iar aceste calități se văd și în jocul lui tot mai solid, care l-a transformat într-un titular de drept în ultimele două sezoane ale Ligii I. Dacă de asta vă puteți convinge doar privind-i o incursiune în mare viteză pe partea dreaptă, în interviul de mai jos puteți găsi mult mai multe lucruri intime și neștiute despre Ștefan.

„Debutul meu a fost ceva foarte neașteptat, am avut mari emoții și am trecut și printr-un moment foarte dificil imediat după ce am intrat“

Salut, Ștefan. Pentru început am vrea să te cunoaștem mai bine. Spune-ne te rugăm mai multe povestea ta de viață și despre ce îți mai amintești din copilăria petrecută în Oltenia.

Practic mi se pare cumva că viața mea în Oltenia a început la 10 ani, atunci când m-am mutat la Craiova. E adevărat că eu m-am născut în județul Vâlcea, dar nicăieri nu e Oltenia mai pură decât la Craiova, cred. Îmi amintesc de mult fotbal și de mulți oameni dragi.

Cum au fost începuturile tale în fotbal și care sunt persoanele care te-au ajutat cel mai mult pe acest drum?

A fost și încă este un drum dificil. Pentru orice tânăr fotbalist cred că e o luptă continuă să demonstreze că poate să „prindă echipa“ la nivel mai mare, mai întâi un nivel superior ca vârstă și apoi ca valoare. Primul om care mi-a direcționat pașii și m-a învățat multe, deci mi-a rămas în suflet, este domnul Jean Georgescu, profesor de sport la liceul Traian Demetrescu, din Craiova. Era foarte pasionat și lucra foarte mult cu noi, elevii, cred că de la el am luat „abecedarul“, ca să zic așa. Mai departe, am început fotbalul de performanță și consider că de la fiecare antrenor pe care l-am avut am mai învățat ceva.

Debutul tău a fost unul foarte lăudat, într-o victorie pe terenul campioanei en-titre de la acea dată, Astra. Cum a fost, ce emoții și ce gânduri ai avut cât timp ai fost pe teren, în acea partidă?

Da, a fost ceva foarte neașteptat. Aveam încă 17 ani și nu credeam că o să joc în prima echipă prea curând, dar s-a accidentat Andrei Ivan prin minutul 25, parcă, așa că domnul Muțescu m-a trimis pe teren. Am avut mari emoții, mai ales că am intrat la 1-0 și imediat după intrarea mea pe teren a egalat Daniel Niculae, după o centrare a lui De Amorim de pe stânga, chiar de lângă mine. A fost un moment foarte dificil, dar mi-am zis că nimic nu e pierdut, m-am motivat bine și am făcut un meci bun din acel moment. Am și câștigat cu 2-1 și a fost o victorie frumoasă și surprinzătoare, împotriva campioanei en-titre, va rămâne mereu în sufletul meu.

Ai fost împrumutat în mai multe locuri înainte să devii un titular de bază pentru Universitatea. Cum te-ai simțit la Snagov și Călărași și în ce măsură crezi că te-au ajutat acea perioadă departe de club?

Cred că a fost foarte bine pentru mine să plec să joc, iar asta și-a pus amprenta decisiv pe nivelul meu de astăzi. M-am simțit foarte bine în special la Snagov, unde jucam meci de meci și am și găsit niște băieți extraordinari, care m-au susținut și ajutat mult. De la Călărași, în schimb, nu

am amintiri la fel de plăcute, pentru că după șase meciuri consecutive ca titular am făcut o ruptură musculară foarte urâtă și nu am mai apucat să joc deloc după aceea.

Cum te-ai caracteriza tu ca fotbalist? Care sunt plusurile și minusurile tale și ce crezi că poți îmbunătăți în perioada imediat următoare?

Mă consider un tip muncitor și cu capul pe umeri, acestea cred că sunt și primele două plusuri ale mele. Din punct de vedere tehnic, aș zice că mă avantajează faptul că am o viteză bună. Minusul meu cred că este alegerea unor continuări potrivite pentru faze mai dificile, în care trebuie să iau o decizie pe moment, și lucrez intens să îmi îmbunătățesc aceste reacții și decizii.

„Primesc zilnic sfaturi despre fotbal și viață de la colegii cu experiență mai mare, e ceva firesc într-o familie“

Care este jucătorul din lotul actual al Științei care te ajută cel mai mult și cum anume face asta?

Nu aș zice că este cineva anume, toți jucătorii cu experiență mai mare mă ajută și primesc sfaturi foarte bune de la ei în fiecare zi. Nu doar sfaturi legate de fotbal, ci și de viața de zi cu zi, pentru că suntem o familie aici și cred că este normal să se întâmple așa.

Cum privești tu forma actuală a Universității și în ce măsură ți se pare că ne putem bate până la capăt cu CFR și FCSB?

Nu trecem prin cea mai bună perioadă, nu am reușit să câștigăm de câteva meciuri și cred că Universitatea trebuie să facă o treabă mai bună împotriva unor adversare precum cele din ultimele partide. Însă cu Viitorul mereu ne-am simțit bine și au ieșit meciuri frumoase și în general câștigate de noi, așa că sunt foarte încrezător că vom depăși pasa mai proastă sâmbătă.

Numește un lucru important în bătălia pentru titlu pe care crezi că îl are Universitatea și nu îl au rivalele noastre.

Pasiunea și entuziasmul, care de altfel nu sunt doar ale noastre, ci ale întregului oraș. Simțim cum toți oamenii din jurul nostru își doresc foarte mult titlul de campioană, iar asta ne face și pe noi să ni-l dorim enorm și să facem tot ce depinde de noi pentru a ajunge acolo.

Deși ești un jucător important al Universității de o perioadă bună, ai doar două selecții la Naționala U21. Care sunt sentimentele tale legate de loturile naționale ale României și în ce măsură te gândești la Naționala de seniori, pentru viitor?

Da, sunt puțin dezamăgit că am doar două selecții la U21, însă încă mai am timp și sper să mai fac câteva cât încă sunt la vârsta necesară. Cât despre Naționala mare, nu cred că e un secret că mai toți fotbaliștii se gândesc la asta. Eu sunt încrezător că voi ajunge și acolo, dacă voi munci cum și cât trebuie. Chiar sunt într-un fel liniștit, pentru că mi se pare că depinde doar de mine dacă voi fi sau nu la Națională.

„Mai rău decât singurătatea fiecăruia dintre noi, în această pandemie, este faptul că ne simțim cu toții singuri pe teren, la meciurile de pe teren propriu. Ne este foarte dor de suporteri și sperăm să-i putem bucura cât mai mult până la mult așteptata revedere.“

Cât de greu este pentru un jucător tânăr să rămână concentrat pe profesie și muncă, în aceste vremuri pline de distracții de tot felul? Tu cum reușești să te ții cât mai aproape de fotbal?

Cred că trebuie să ai și o anume personalitate. Eu am fost de mic un copil liniștit, fac fotbal de la 10 ani și asta a fost viața mea cam până acum, niciodată nu m-au atras prea tare distracțiile extrasportive.

Și totuși, oricine are și timp liber. Ție ce îți place să faci când nu muncești și care este cea mai relaxantă activitate la care te poți gândi?

Și timpul liber e cumva legat de fotbal, în sensul că îmi place să joc Fifa pe PS. Iar cea mai relaxantă activitate la care mă pot gândi este un serial bun privită acasă, din pat.

Cum ai resimțit tu perioada aceasta de pandemie, care sunt schimbările care s-au petrecut în viața ta personală, dar și în cea profesională și cum te-au afectat aceste schimbări?

A fost și încă este dificil atât pentru mine cât și pentru colegii mei. Facem zi de zi tot posibilul să limităm contactele cu oameni din afară, să stăm în casă cât de mult se poate și să nu frecventăm locuri aglomerate, iar această singurătate nu e neapărat ușor de suportat. Însă mai rău chiar și decât singurătatea fiecăruia dintre noi este faptul că suntem cu toții singuri, adică fără suporteri, la meciurile de pe teren propriu.

Fă-ne o scurtă avancronică la meciul cu Viitorul de sâmbătă. La ce crezi că ne putem aștepta, cum va fi partida și cum sunt adversarii?

Toată lumea știe deja că Viitorul și Universitatea sunt echipe care pun preț nu doar pe rezultat, ci și pe fotbalul din spatele obținerii lui. Așadar, sunt convins că va fi un meci foarte frumos, cu două echipe orientate către ofensivă, fapt ce nouă ne convine. Dar și ei au jucători de calitate foarte bună și nu va fi ușor deloc, însă pentru suporterii celor două echipe și mai ales pentru neutri va fi, sunt convins, un super-meci.

Unde te vezi peste 5 ani?

Sincer, sper ca peste 5 ani să joc undeva afară, însă mai e mult până atunci, toate la timpul lor.

Ce mesaj ai pentru suporterii care vor citi acest interviu?

Ne este foarte dor de voi și așteptăm cu tot mai mare nerăbdare momentul când ne vom revedea. Sper ca până atunci să vă aducem cât de multe bucurii putem, în această perioadă mai puțin plăcută pentru toată lumea.

PARTENERI UNIVERSITATEA CRAIOVA

„Olteanul“ din Săcele: o posibilă explicație pentru o atracție veche de decenii

„Craiova este Brazilia pentru mine. Produc jucători așa cum produc și brazilienii, care joacă fotbal și în picioarele goale. Oltenii au mândrie, au orgoliu, astea te fac să fii cel mai bun.“

„Imnul lor este fabulos, îmi place foarte mult. Probabil și temperamentul meu este la fel cu al oltenilor.“

„Vă felicit pentru ce se întâmplă la Craiova, e altceva. Îmi place aici. E frumos să vezi un stadion plin, să vezi cum suporterii pun presiune pe adversar. Mă bucur că se face ceva în România într-o zonă în care fotbalul este atât de iubit.“

Toate declarațiile de mai sus îi aparțin lui Gheorghe Hagi. Ultima este dată chiar la conferința de presă de după un meci recent, pierdut de Viitorul cu 3-1 pe Oblemenco. Și dragostea ultimului „rege“ al fotbalului românesc pentru Craiova și suporterii ei nu este deloc ceva de care să fi auzit recent. În anii trecuți s-a tot scris despre cum Hagi a fost foarte aproape cel puțin o dată să ajungă jucătorul Universității și chiar el a făcut, la aproape fiecare conferință de presă de dinaintea sau de la finalul unui meci direct, declarații măgulitoare la adresa Craiovei și a fanilor ei.

Și, după părerea noastră, atracția aceasta care parcă a existat dintotdeauna între Hagi și Oltenia nu este un fenomen întâmplător.

Oamenii simpli versus oltenii și Hagi

Există și sportivi sau profesioniști din acest sport care privesc fotbalul ca pe o meserie și atât. Există și oameni care activează în fotbal, dar pentru care e mai importante sunt viața de familie, averea, atașamentul față de cei apropiați, celebritatea sau puterea. Există și oameni de fotbal care atunci când ajung acasă se desprind complet de meseria lor și duc o viață liniștită, departe de pasiunea mistuitoare a acestui joc. Dar Gheorghe Hagi nu este printre acei oameni.

În mod similar, putem spune că există și suporterii care vin la stadion așa cum se duc la un spectacol de teatru - cu așteptarea să fie distrați și să-și piardă timpul într-un mod amuzant. Există și suporterii care nu plâng epuizați atât la finalul meciurilor pierdute, cât și la finalul celor câștigate.

Există și suporterii care nu stau două zile răgușiți, după meciurile mari. Există și suporterii care, atunci când echipa favorită are meci, se gândesc ce altceva ar mai putea face la acea oră a zilei respective și privesc meciul drept una dintre multele variante de distracție existente, apoi aleg una. Dar fanii Universității nu sunt printre acei suporterii.

Gheorghe Hagi și cea mai mare parte dintre olteni au dus iubirea pentru fotbal la cote care unora le pot părea chiar îngrijorătoare. Vorbim despre oameni care se identifică cu acest sport și reușesc doar prin el să-și acceseze cele mai prețioase emoții. Oameni a căror întreagă dispoziție depinde de ce va face echipa lor la sfârșit de săptămână. Oameni care preferă să trăiască prin fotbal și în fotbal, acest mic univers atât de pasional, de fierbinte și de satisfăcător.

Și, când se întâlnesc astfel de oameni, nu poate fi niciodată doar un alt meci. Astăzi vom avea, așadar, un meci între românii cei mai îndrăgostiți de acest sport. Fie ca respectul să domine întreaga partidă și cel mai bun să învingă!